

Poema Sant Francesc d'Assís, Passava

Vallirana

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Alçada: 174m

Coordenades:

Latitud: 41.38792
Longitud: 1.93197
UTM Est (X): 410705
UTM Nord (Y): 4582372

Classificació

Número de fitxa: 08295-817
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Tradició oral
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XX
Any: 1961
Autor de l'element: Mateu Janés i Duran
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Fitxes associades:

[Mas Vell del Lledoner - Masia del Lledoner de Dalt - Masia de Sant Francesc](#) [Capella de Sant Francesc](#)

[Himne en honor de Sant Francesc d'Assís](#)

Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 27/06/2017 - 02:00

Descripció

Poema de caire religiós que evoca el pas de Sant Francesc d'Assís per la masia del Mas Vell del Lledoner, de camí cap a Poblet. La composició està formada per 190 versos cesurats que creen dos hemistiquis de set síl·labes cada un. A continuació es reproduïx el fragment que fa referència a Vallirana: "Bé seria primavera quan passaves, home nou, / amb els ulls curulls d'aurores i un esclat de pau al front; / i somreies als somriures dels verds tendres colpidors; / tots els verds que en primavera fan que al món hi vessi el goig. / Caminaves, caminaves i t'adones que és sol post. / (Si sabessis que ara et trobes a mitja hora de Sant Ponç, / que se't queda allà a la dreta, bell com ignorat sol!). / Pel camí que tu segueixes, no s'hi pot anar ja fosc. / Cercaries on quedar-te fins a l'alba del nou jorn. / Veus un mas allà a la vora i el camí t'hi duu, alegroi, / com l'infant que no té penes i s'alegra, arreu, de tot. / Quan arribes a la porta, se t'obria a poc a poc. / Bé seria primavera, que és de l'any el temps més dolç! / El portal franquejaries, mig poruc, fent el cor fort, / entre xiscles d'orenetes i bronzits de facillots. / Passaries tot el pati confiat d'un sant amor / i la gent d'aquella casa ja t'espera, et rep i vol. / A l'entrada, tu diris: "Germanets, Déu ens perdó! / Acolliu-me bondadosos, que el camí se'm torna fosc / i la nit me'l farà negre com una gola de llop. / Si us plagués dar-me una golfa, si no golfa, algún racó; / si un racó no podeu dar-me, un estable, o bé una cort. / Que pel poc que jo mereixo m'aniria a cor que vols! / Bon Jesús, que a tots ens vetlla, pagarà per mi en bon or". / I tindries, amb veu ampla, del jove amo, aquest respòs: / "Com? Pel Mas Lledoner fóra voler moldre blat amb llot / a un germà que el cel ens brinda, l'oferir-li indigne lloc. / No un estable ni una golfa, germanet que vas pel mós / i tan dolçament pidoles com si ho fes Nostre Senyor. / Un bon llit i nostra taula t'oferim, germà de tots, / que duus llum a casa nostra del teu dintre ple de foc. / Vine a seure a nostra taula, tu que ens ets misteriós; / no per cap traïdoria, ni per cap mala acció: / pel respir de cel que et brolla i ens emplena el pit de goig. / Vine a seure a nostra taula: soparem. Després... a jóc". / "vós maneu, bon cap de casa; bé devem obeir tots. / La vostra ordre sigui atesa pel Sant nom de Déu Senyor".

Història

El poema fa referència a la creença que Sant Francesc d'Assís havia fet estada a la Mas Vell del Lledoner durant el seu viatge a Poblet. De fet hi ha notícies que el sant estigué a Barcelona i Poblet l'any 1211, dada que podria reforçar aquesta teoria. Posteriorment, el propietari de la masia va edificar una capella en el seu honor l'any 1558. En Mateu Janés i Duran fou un poeta de Molins de Rei autor d'aquesta composició. Ell mateix el va llegir el dia 22 de maig de 1961 a l'ermita de Sant Francesc del Mas Vell del Lledoner, adreçat als germans tercerols franciscans.

Bibliografia

JANÉS I DURAN, Mateu (1981). Antologia poètica. Molins de Rei: Comissió Cívica d'Homenatge i Conselleria de Cultura de l'Ajuntament, p. 89-90, 139-142. Memòria I Aplec Port d'Ordal. [Inèdit: dossier amb diversos documents fotocopiats i 2 fotografies en paper. Biblioteca J.M. López-Picó].